

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
 Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Niejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stoplowa od każdej inseraty 30 cent.
 Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
 Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 154.

Piątek 9. Lipca 1869.

Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 8. lipca. „Peuple“ oświadcza z powodu interpelacji wniesionych w Izbie że Cesarz niezamierza stawiać oporu rozsądnym życzeniom.

Na posiedzeniu ciała prawodawczego wnioś Favre ażeby się Izba ukonstytuowała by wziąć pod rozważę wielkie kwestye polityczne, któremi cały kraj się zajmuje; żądane termina niemają innego celu jak rekonstruowanie ministerstwa. Rouher odpowiada: „Wielkie kwestye nie dotyczą się kilku osób, lecz naszych instytucji. Przyszłość społeczeństwa zależy od tawy położyć się mającej przeciw prądom rewolucyi. Wiadomo mi dobrze na jakich świeżych siłach oprzeć się będzie umiała Izba dla ochronienia społeczeństwa.“

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Z powodu wybuchłej zarazy na bydło w Galicyi, wydał kr. rząd pruski w Oppolu dla części Szląska od Mysłowic do Deutsch Krawarn obwodu raciborskiego sięgającej:

1. Zakaz wszelkiego sprowadzania bydła rogatego, owiec i kóz.
2. Nierogaczna może być tylko wagonami transportowaną.
3. Wzbronionym jest dowóz skór świeżych tudzież rogów, racic, mięsa, kości, łożu nietopionego, wełny nieczyszczonej, jeśli takowa nie jest zapakowana w worach nareście dowóz szmat.

Od c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 3. lipca 1869.

Część nieurzędowa.

„Czas“ ogłasza następujący porządek pochodu uroczystego pochowania zwłok

Króla Kazimierza W. w Krakowie dnia 8. lipca 1869 r.

I. O godzinie 7ej rano dnia 8. lipca b. r. zbiorą się w kościele N. Panny Maryi zaproszeni reprezentanci władz i korporacji. Wstęp do kościoła jedynie za okazaniem kart legitymacyjnych dozwolonym zostaje. O tymże samym czasie zajmą miejsca:

- a) cechy rzemieślnicze z sztandarami swemi w poprzek ulicy Floryańskiej;
- b) górnicy kopalni z Wieliczki zajmą miejsce wskazane przez naczelnika straży ogniowej ochotniczej.

II. Z uderzeniem godziny 8. za danym znakiem przez dzwon zamkowy orszak pogrzebowy poprzedzony przez dwa plutony straży ogniowej ochotniczej — następnie oddział górników z Wieliczki wyruszy z kościoła wywołanym przez Mistrza obrzędu w następującym porządku:

1. Cechy i stowarzyszenia rzemieślnicze z chorągiewkami.
2. Rada miejska krakowska, za nią obydwaj wice-prezydenci miasta.
3. Starsi cechów rzemieślniczych z buławami.
4. Delegacya kongregacyi kupieckiej.
5. Delegacye Izb przemysłowo-handlowych.
6. Dyrekcya Towarzystwa ubezpieczeń w Krakowie.
7. Dyrekcya salin w Wieliczce.
8. Delegacye gmin wyznaniowych starozakonnych w Galicyi.
9. Reprezentanci i delegacye rad miejskich wadłe porządku alfabetycznego miast przez nich reprezentowanych z zastrzeżeniem, iż delegacya rady miejskiej we Lwowie szereg reprezentacyi miejskich zamykać będzie.
10. Rada powiatowa krakowska in corpore, za którą postępować będzie jej marszałek lub jego zastępca.

11. Delegacye rad powiatowych wedle porządku alfabetycznego powiatów.

12. Izby adwokackie w Krakowie i Lwowie.
13. Delegacye Towarzystw prawniczych w Krakowie i Lwowie.
14. Delegacya Towarzystwa rolniczego w Krakowie.
15. Delegacya Tow. rolniczego we Lwowie.
16. Delegacya Tow. rolniczego w Poznaniu.
17. Deputacya akademików polskich.
18. Dyrekcye gimnazyów i techniki w Krakowie i Lwowie.
19. Delegacya Tow. literackiego we Lwowie.
20. Delegacya Tow. przyjaciół nauk w Poznaniu.
21. Delegacya Tow. naukowego w Krakowie.
22. Delegacya uniwersytetu we Lwowie.
23. Uniwersytet Jagielloński w Krakowie poprzedzony insygniami swemi.
24. Naczelnicy władz miejscowych a mianowicie dyrektor policyi, dyrektor skarbu, prokurator i nadprokurator rządowy, prezydenci sądów.
25. Posłowie Sejmu krajowego obecni w Krakowie, a za nimi członkowie Wydziału krajowego.
26. Koła sejmowe polskie Wielkopolski i Prus zachodnich.
27. Marszałek Sejmu krajowego mając po prawej stronie delegata Namiestnika, po lewej zaś Prezydenta miasta Krakowa.

Pochód ten zamykać będą półkolem chorągwie cechów w odległości 10 kroków, poprzedzone przez mistrza obrzędu.

III. Po przybyciu na zamek, cechy z chorągiewkami oraz górnicy z Wieliczki zajmą miejsce na wielkim placu zamkowym. Wszystkie zaś korporacye wszedłszy do kościoła, zajmą miejsce w trzech szpalerach oddzielnych, a mianowicie najpierw wchodzący miejsce po prawej stronie nawy głównej od

Część historyczno - statystyczna.

Gorzelnie i browary we wschodnich i zachodnich powiatach Galicyi w r. 1869.

Okręgi finansowe	Wydatek w miesiącu styczniu:				Wydatek w miesiącu lutym:				Wydatek w miesiącu marcu:			
	Wódka		Piwo		Wódka		Piwo		Wódka		Piwo	
	Ilość gorzelnii	Ilość stopni alkoholomet.	Ilość browarów	Ilość wiader	Ilość gorzelnii	Ilość stopni alkoholomet.	Ilość browarów	Ilość wiader	Ilość gorzelnii	Ilość stopni alkoholomet.	Ilość browarów	Ilość wiader
Brody	84	1,022.049	27	5.949	81	1,040.250	28	6.511	78	966.574	28	6.816
Kołomyja	65	794.780	8	1.508	67	879.648	8	1.482	64	753.466 1/2	8	1.610
Kraków	44	386.540	15	12.018	42	423.388	15	10.460	36	357.833	15	11.336
Lwów	27	309.253	19	5.735	24	317.275	19	6.074	21	237.349	19	6.179
Nowy-Sącz	21	128.296	19	3.764	22	5991 123 249	22	3.732	17	91.763	21	3.428
Przemysł	61	668.486	24	3.735	58	655.480	25	4.069	49	577.857	25	3.961
Rzeszów	58	542.688	33	4.282	55	479.192	33	3.532	40	369.390	30	2.984
Sambor	25	335.139	14	5.530	26	350.868	14	5.454	20	261.870	14	5.534
Sanok	42	349.762	18	2.110	39	317.303	19	2.438	29	237.356	20	2.239
Stanisławów	65	814.499	19	4.520	63	824.389	19	4.710	62	722.441	19	5.044
Tarnopol	115	1,561.497	17	4.443	118	1,757.819	17	4.934	112	1,501.801	17	5.168
Tarnów	40	431.914	20	12.310	37	421.484	21	7.028	31	349.342	20	6.890
Razem	647	7,344.903	233	65.904	632	7,596.255	240	60.424	559	6,427.042 1/2	236	61.209
Wydatek w samym m. Krakowie	—	—	7	4.322	—	—	7	4.557	—	—	7	5.100
„ „ „ Lwowie	—	—	6	9.063	—	—	6	9.041	—	—	6	7.568
Ogółem	—	—	246	79.289	—	—	253	74.022	—	—	249	73.877

Żupy solne we wschodnich powiatach Galicyi

	Styczeń		Luty		Marzec	
	Wyrobiono	Sprzedano	Wyrobiono	Sprzedano	Wyrobiono	Sprzedano
	C e t n a r ó w					
1869	146.622	119.492	162.552	117.346	180.931	113.959
1868	151.948	132.449	225.322	216.937	225.322	216.937
Zatem { więcej w r. 1869 { mniej	5.326	12.957	62.770	99.591	44.391	102.978

Wykaz produkcji cukru z roślin krajowych w roku 1869

	Styczeń		Luty		Marzec	
	Buraki świeże	Buraki surowe	Buraki świeże	Buraki surowe	Buraki świeże	Buraki surowe
	C e t n a r y					
Pisarowice	—	—	—	—	—	—
Łańcut	1179	—	—	—	—	—
Tłumacz	—	—	—	—	—	—
Razem	1179	—	—	—	—	—

kaplicy Św. Stanisława, aż do pierwszego filaru, następnie środek nawy, dalsi zaś stronę lewą nawy głównej — a następnie, gdyby zachodziła tego potrzeba, nawę boczną po lewej stronie od bramy aż do miejsca przez mistrza obrzędu wskazanego.

Nawa boczna strony prawej od kaplicy Sto Krzyskiej aż do kaplicy Św. Stanisława przy rozpoczęciu uroczystości zachowaną zostaje dla duchowieństwa.

IV. Osoby do niesienia trumny, sznurów całunu i insygniów zaproszone wraz z Marszałkiem Sejmu krajowego, któremu po prawej stronie jeden z reprezentantów wielkopolskich, po lewej zaś stronie jeden z posłów krajowych towarzyszyć będzie, po przybyciu do kościoła katedralnego udadzą się do kaplicy Wazów, gdzie mistrz obrzędu wskaże im miejsca dla nich przeznaczone.

V. Wśród tego delegat Namiestnika, za nim reprezentanci Wielkopolski, posłowie Sejmu krajowego, dalej generał komenderujący wraz z sztabem — który przed wielkim ołtarzem przybycia pochodu oczekiwać będzie — poprzedzeni przez mistrza obrzędu udadzą się przez nawę lewą kościoła po za wielki ołtarz ku kaplicy Zygmuntońskiej, gdzie w porządku odwrotnym, w jakim do kościoła katedralnego wchodzili, oczekiwać będą wyniesienia zwłok królewskich z kaplicy Wazów.

VI. W chwili wyruszenia pochodu pogrzebowego z kaplicy Wazów, za Marszałkiem Sejmu niosącym insygnia królewskie i towarzyszącymi mu osobami postępować będzie mistrz obrzędu idąc bokiem po lewej stronie; zaś w odległości pięciu kroków, za pochodem postępować będzie delegat Namiestnika i delegacje będące w porządku odwrotnym jak na zamek przybywały. Tym celem najprzód wyjdą z nawy głównej w szpalerze po stronie lewej, dalej w szpalerze środkowym, nakoniec w szpalerze po prawej stronie nawy głównej ustawione korporacje i delegacje, tak iż Rada miasta Krakowa cały pochód zamykać będzie.

VII. Cały pochód wyszedłszy w tym porządku z kościoła postępować będzie za trumną aż do chwili wniesienia jej do presbyteryum od strony lewej kaplicy Św. Stanisława: wejście od strony prawej przez straż obywatelską zamkniętą zostanie. Do złożenia trumny na katafalku z wyjątkiem osób niosących trumnę i insygnia wstęp do presbyteryum czasowo wstrzymanym zostaje; poczem ze względu na szczupłość miejsca, na pomieszczenie zaledwie 60 osób pozwalającą, mistrz obrzędu zaproszą do zajęcia

miejsce w presbyteryum naczelników władz i korporacji na uroczystość zaproszonych.

VIII. Podczas sumy delegacje i korporacje o ile w presbyteryum pomieszczone nie zostały zajmą miejsca w nawie głównej i w nawach bocznych.

IX. Przy wyniesieniu zwłok z katafalku do grobowca za trumną postępować jedynie będą osoby w presbyteryum będące, wszelkie inne delegacje i korporacje, aż do ukończenia obrzędu pozostaną na stanowiskach podczas sumy zajmowanych, opróżniając jednak miejsca w nawie około grobowca królewskiego od kaplicy biskupa Grota, aż do kaplicy Zygmuntońskiej, która to przestrzeń dla duchowieństwa konduktu prowadzącego zatrzymaną zostaje.

X. Z zamowaniem grobowca obrzęd pogrzebowy za skończony uważać należy.

XI. Wystawiony katafalk do soboty (10. b. m.) po południu pozostanie nietknięty i publiczności oglądanie go dozwolone zostaje.

XII. Z powodu uzasadnionych obaw o całość pomnika grożącego upadkiem za silniejszym potrąceniem, straż honorowa rozciągnie dwa szpalery od kaplicy biskupa Grota i kaplicy Zygmuntońskiej wzbraniając przystępu do grobowca potąd, póki kościół zupełnie wyludniony nie będzie.

Komisja pogrzebowa oddając pod opiekę szanownej publiczności całość pomnika, uprasza ją, jak najprzejmiej, aby zbytecznym tłoczeniem się tak życia swego, jakoteż całości pomnika na szwank nie narażała.

Kraków, d. 7. lipca 1869.

W imieniu komisji urządzającej obchód pochowania zwłok Kazimierza Wielkiego.

Dr. Dietl,

Prezydent miasta przewodniczący komisji.

„Oesterr. Korresp.“ donosi za rzecz pewną, że delegacje zbiorą się dn. 11. b. m. o 12. godzinie w południe.

Członkowie delegacji obu izb sejmu węgierskiego zabawią wszystkiego dwa albo trzy dni we Wiedniu, a potem powrócą do Pesztu, aby brać udział w dalszych obradach sejmu węgierskiego. „P. II.“ utrzymuje, że sejm węgierski będzie musiał wkrótce uchwalić, żeby posiedzenia były nieustające.

Prezydent ministrów hr. Juliusz Andrassy oznajmił na posiedzeniu izby niższej sejmu węgierskiego dn. 5. b. m., że w myśl uchwały tejże izby przedłożył adres izby deputowanych Najjaśniejszemu Panu i że Cesarz polecił mu, aby izbie oświadczył,

iż on adres jej przyjmuje. Prezydent odpowiedział, że izba z uszanowaniem to oświadczenie do wiadomości przyjmuje.

Do budżetu wojskowego wspólnego ministerstwa wojny na r. 1870. będzie stosownie do życzenia delegacji, wyrażonego na ostatniej sesji, dołączony wykaz rozmaitych funduszów, zostających pod administracją ministerstwa wojny. O tych funduszach otrzymuje „N. L.“ następujące doniesienie: Fundusz zastępców wynosi około 34 milionów. Fundusz inwalidów składa się obecnie z obligacji w walucie wiedeńskiej 83.912 złr., w monecie konwencyjnej 3.973.948 złr., w walucie austr. 3.030.133 złr. Roczne procenta od tego wynoszą 334.967 złr. bez podatku. Fundusz inwalidów ks. Schwarzenberga wynosi 133.333 w walucie wied., 622.488 złr. w mon. konw., 339.121 złr. w wal. austr. w obligacjach, z czego roczny procent daje 50.055. Mały fundusz inwalidów liczy 163.377 złr. w. w., 3.034.033 złr. m. k. 163.992 złr. w. a. w obligacjach co przynosi rocznie 224.739 złr. procentów. Fundusz ogólny majątku Pogranicza liczy 1.802.922 złr. m. k., 965.723 złr. a. w. w obligacjach. Procenta roczne wynoszą 127.317 złr. Fundusz edukacyjny Pogranicza liczy 10.300 złr. w. w., 628.092 złr. m. k., 168.006 złr. a. w. w obligacjach. Roczne procenta wynoszą 39.084 złr. Fundacja pułkowa liczy 140.427 złr. m. k., 9384 złr. w. a. i przynosi rocznie tylko 1389 złr., ponieważ 118.099 złr., dopiero w r. 1869 pod administracją ministerstwa wojny przechodzą. Osobne fundacje wojskowe wynoszą 628.169 złr. m. k., 101.094 złr. a. w. w obligacjach, co daje 32.696 złr. procentu. Fundusz edukacyjny wojskowy wynosi 3315 złr. wal. wied., 2.294.047 złr. m. k., 1.383.149 złr. w. a. w obligacjach, w przynosi rocznie 186.477 złr. Ogólny szpitalny fundusz wynosi 2600 złr. w. w., 993.708 złr. m. k., 298.932 złr. a. w., co przynosi rocznie 63.915 złr. procentu.

W sprawie zwołania soboru powszechnego w Rzymie zawiera berlińska „Kreuzztg“ następujący uwagi godny artykuł wstępny: „Stosunek katolickiego kościoła do państwa opiera się na dwóch wielkich zasadach, które uważać należy w połączeniu ich za nadające normę postępowania: raz na zasadzie całkowitej wolności kościoła na jego wewnętrznym dogmatycznym życiu, po drugie w utworzeniu jakiegoś modus vivendi co do punktów stykania się kościoła z państwem — na sposobie zatem komuni-

Dokumenta i dyplomy.

Kazimirz, Kraków.

Rok 1335, 1406, 1603, 1611, 1616, 1618.

Król Zygmunt III. unieważnia wyrok kommissarski, w sprawie między Radą miasta Kazimirza a mieszczańką tamtejszą Zofią Toporkową wydany.

(Dokończenie)

149 Proinde Sententiã suprascer(ipt)ã | Commissariorum Nostrorum, quã Consulibus Casimiriensibus, forum competens adinuenerat, retractatã eosdem Consules, coram præfatis Commissarijs, ex officio, forum competens non habuisse, sed coram Nobis, et Iudicio Nostro, legitime conueniri debuisse, | adinuenumus, cassato(ue) et annihilato toto subsequenti Processu, eosdem Consules Casimiriens(es), à panã Taxã | Quingentorum Floren(orum) Polonica(lum), Actrici per Commissarijos adjudicata, absoluiumus, et liberos pronunciamus, | decernentes, ut præfata Toporkowa, si aliquid Juris contra Consules Casimiriens(es) sibi competere præsumat, illos | coram Nobis, et Iudicio Nostro, ordinariã Juris viã. | ac legitimo modo conueniant præsentis Decreti | N(ost)ri uigore. In cuius rei fidem, Sigillum Regni | præsentibus est appressum. Dat(um) Warsauia, Sabbatho post Festum S(an)ctæ Margarethæ Virgini proximo, Anno Domini Millesimo, Sexcente simo, Decimo, Octauo. Regnorum Nostrorum, Polonici Trigesimo Primo, Suetici Vigesimo Quinto. | Andreas Lipski Ep(iscopu)s Luceorien(sis) ViceCancellarius | Regni mp. Rel(ati)o R(everen)di in Chr(ist)o P(at)ris D(omi)ni Andrea | Lipski à Lipie Episcopi Luceorien(sis) Reg(ni) Polon(iæ) Vice | Cancellar(ii). Joannes Gumowski.

1 2 Ex Codice seu Matricula Priuilegiorum Ciuitatis Sac(ræ) Reg(i)æ M(ajest)atis Casimiriæ ad Cracouia(m) | de verbo ad verbum fideliter transcriptum. De quo fidem facio. |

Stanislaus Wachowski
eiusdem Ciuitatis Actuarius
iuratus mppa.

Wypis powyższy, dotyczący się wyłącznie teraźniejszego przedmieścia krakowskiego Kazimirza, a będący, jak wszystkie w Dodatku Gazety Lwowskiej od 1go października 1867 zamieszczone dokumenty, własnością Miasta Wieliczki, składa się z dwóch arkuszy papieru, w półarkuszy o 329 milimetrach wysokości a 205—207 milimetrach szerokości złożonego, z których ostatni na zewnętrznej stronie mieści napisy dziś zupełnie prawie zatarte i zaplamione.

Wolański Franciszek Ksawery.

więc odwołując powyższy Kommissarzów Naszych wyrok, Radzcom Kazimirskim sąd właściwy naznaczający, powzięliśmy: iż owym Radzcom z urzędu nie miał być sąd właściwy naznaczony, lecz że prawowicie przed Nami i Sędem Naszym stanąć byli powinni; przeto znosząc i unieważniając całe postępowanie następnie, uwolniliśmy tychże Radzcom Kazimirskich od winy, na pięćdziesiąt złotych polskich ustanowionej i powódce przez Kommissarzów przysądzonej, jakoż wolnymi ich od niej ogłaszamy, a zarazem postanawiamy, iż wspomniona Toporkowa, jeżeli mniema, że jej prawo dochodzenia krywd na Radzcom Kazimirskich przysłuży, przed Nas i Sąd zwykłą drogą prawną i prawowitym sposobem powołać ich ma, na podstawie niniejszego wyroku Naszego. Na świadectwo czego pieczęć koronna u niniejszego wyciśnięta. Dano w Warszawie, w sobotę najbliższą po święcie świętej Małgorzaty Panny, lata Pańskiego Tysiączonego Sześćsetnego Osmnastego, królestwo zaś Naszych polskiego w trzydziestym pierwszym, a szwedzkiego w drudziesiątym piątym lecie. Andrzej Lipski, Biskup łucki, Podkanclerzy koronny, ręką swą. Referat Wielobnego w Chrystusie Ojca, Księdza Andrzeja z Lipia Lipskiego, Biskupa łuckiego, Podkanclerzego koronnego. Jan Gumowski.

Z księgi czyli metryki przywilejów Miasta Jego Królewskiej Mości Kazimirza pod Krakowem dosłownie i wiernie wypisano, o czem poświadczam.

Stanisław Wachowski
tegoż Miasta Aktuariusz przysięgły w. r.

kowania się, jaki częścią uświęciła praktyka, częścią oznaczyły pewne ugody. Ponieważ od utrzymania tego modus vivendi spokój państwa i kościoła zależy, przeto wielkie niebezpieczeństwo, jak się samo przez się rozumie, zagraża państwu w dążeniu do przeprowadzenia przymusowego jednolitych kościelnych zasad. Obawa zatem, że sobór naruszy terytorium graniczne, na którym się dotąd państwo i kościół w zgodzie spotykały, jest niestety bardzo uzasadnioną. Znane dążności osób wpływ mających przemawiają za tem, nawet w razie, gdyby nie zwracano uwagi na pogłoski, jakie krążą o zamiarach i usposobieniu komisji, której powierzono załatwienie prac przygotowawczych. I dziś są już pewne tej dążności oznaki. Powszechna komisja kierująca rozpada się na kilka podkomisji; w liczbie tych znajduje się jedna, która się nazywa „komisją kościelno-polityczną.“ Już samo nazwisko i istnienie podobnej komisji dosyć są oznaczające i przekonują o zamiarze przekroczenia zwyż wzmiankowanego terytorium i podciągnięcia i tej neutralnej ziemi pod obrady soboru. A w tej podkomisji właśnie kardynał Reisach i zwolennicy najskrajniejszych zapatrywań są reprezentowani, czyli raczej są tymi, którzy decydują uchwały. I jeżeli na zasady Syllabusa z tej strony zapatrywać się chcemy, natenczas łatwym jest do przewidzenia, w jakim kierunku komisja owa pracować będzie. Rządy przeto mają rzeczywisty powód do zwrócenia całej swej uwagi na sobór, i dla tego kroku rządu bawarskiego, o którego doniosłości zresztą dotąd żadnej nie ma pewności, nie można uważać za nieuzasadnioną i za nie na czasie. Nam się przeciwnie zdaje, że rządy, mianowicie niemieckie, wszelki mają powód porozumiewania się z jednej strony pod względem zachowania się w obec kościelnych dążeń, z drugiej strony podniesienia w Rzymie głosu ostrzegającego i napominającego do postępowania roztropnego, jak to Francja już uczyniła. Powiadają wprawdzie, że powszechna panuje obawa, iż sobór z swemi uchwałami stanie w sprzeczności ze światem obecnym. Lecz jest to okoliczność, która wyłącznie kościół obchodzi. Jeżeli jednakże kościół katolicki trzyma się zasad, od których jak sądzi odstąpić nie może, jeżeli chce istnieć, to i państwa podobne zasady posiadają, na których byt ich się opiera, a na podkopanie których reprezentanci państw, rządy zezwalać nie mogą. O tem kościół pamiętać powinien, i wydaje nam się być obowiązkiem wszystkich prawdziwych i szczerych przyjaciół pokoju, ażeby Rzymowi i to z wszelką stanowczością przypominali, gdyby tam o tem zapomnieć miano, iżby niepotrzebnie nie przyszło do walki, której przecież łatwo uniknąć się da ku dobru tak państwa jak i kościoła. Rzym powinien mieć przekonanie, że i dla państwa istnieją granice, po za które, właśnie dla utrzymania pokoju, w ustępstwach iść im nie wolno.

„Wiele wrzawy o nie“ powiada „Gazetta di Venezia“ reasumując dotychczasowe rezultaty procesu w sprawie Lobbii i poddając je ostrej krytyce. Nawet zapewnienie niektórych przyjaciół Crispiego, redaktorów „Reformy“, że bankier Weill-Schott potwierdził przekupienie Civiniego, zostało zbite przez złożone pod przysięgą zeznanie tegoż bankiera. Weill-Schott zapewnił, że z tym deputowanym nigdy żadnych nie miał stosunków, i ani z nim nie rozmawiał, ani też nie korespondował listownie. Powiedział także, że domysł Crispiego jakoby on wydając proces o oszczerstwo redaktorowi „Zenzero“, uległ presji Civiniego i jego przyjaciół, jest najzupełniej mylnym. Rola jaką Crispi w tej całej sprawie odgrywa, coraz więcej budzi podejrzenia. Co najmniej należy przypuszczać, że dawszy się unieść namiętności, wystąpił on z oskarżeniami, których udowodnić nie był potem w stanie. Widozną jest rzeczą, że opierał się jedynie na podejrzeniach, utrzymując, że Tringoli który istotnie brał udział w wydzierżawieniu administracji tytoniowej, jest tylko zmyśloną osobą. Weill-Schott zapytany przez prezydenta: z kąd mogło powstać podejrzenie że ten interes, który zrobił Tringoli, zrobiony był właściwie dla Civiniego? — odpowiedział, że podejrzenie to rzucił pierwszy Crispi. Mówił on sam o tem Weill-Schottowi i oświadczył, że ma na to niezbite dowody. „Przecież Crispi uchodził zawsze za człowieka rozważnego i zaanego?“ pytał dalej prezydent. „Tak jest,“ odpowiedział Weill-Schott, „prawdopodobnie tylko uniesiony namiętnością dał się w błąd wprowadzić.“ Szczególną istotnie jest rzeczą, że mógł on Tringolego uważać za zmyśloną osobę, podczas kiedy mógł się od Guastalli, kierującego biurem bankierskim Weill-Schotta dowiedzieć,

że Tringoli w powyższym interesie osobiście do tegoż bankiera się udawał. Guastallo bardzo słusznie powiedział przed komisją: „Jestem w bardzo przykrem położeniu, nie mogę bowiem powiedzieć ani tak ani nie, bez narażenia jednego z przyjaciół moich. Crispi był moim przyjacielem i adwokatem naszego domu; Civinini był także moim przyjacielem i zawsze go poważałem. Mówiliśmy o administracji tytoniowej i utrzymywaliśmy, że cała ta operacja finansowa jest niekorzystną dla skarbu państwa, ale o Civinim nie było nigdy żadnej wzmianki. Nasz dom nie brał w ogóle żadnego udziału w tej sprawie, gdyż na własny rachunek nie zakupił żadnych akcji na administrację tytoniową. Była to prawdziwie dramatyczna scena gdy przyszło do konfrontacji pomiędzy Crispim a Weill-Schottem, których zeznania oczywiście wręcz się sobie sprzeciwiały. Dwaj mężowie silnej woli a gwałtownego temperamentu stanęli przeciwko sobie. Jeden utrzymywał, że oświadczenia drugiego skłoniły go do tego wyzywającego oświadczenia, drugi przeciwnie upewniał, że był w tej całej sprawie zawsze zupełnie neutralnym. — „Pan utrzymywał,“ zawołał Crispi w najwyższym rozdrażnieniu, „że wiesz o jakimś liście Civiniego.“ — „Nie mogłem tego utrzymywać,“ odpowiedział Weill-Schott, „bo o żadnym liście Civiniego nie wiedziałem.“ — „Pan pozwolił się przynajmniej domyślać, że Civinini bierze udział w tym interesie.“ — „To jest niepodobna, bo nigdy nie o tem nie wiedziałem, ani się niezego nie domyślałem.“ — „Weill-Schott“ rzekł Crispi zwrócony do prezydenta, „mówił, że hr. Digny wziął 40 milionów.“ — „To nieprawda,“ odparł bankier, „nigdy tego nie mówiłem.“ Prezydent zapytał świadka, czy to prawda, że on mówił, iż Crispi ustąpi z poselstwa. Weill-Schott odpowiedział, że mówił to istotnie, a to dlatego ponieważ słyszał to z ust samego Crispiego. W podobny sposób toczyło się dalej przysłuchiwanie. Fambri zawołał: „Chciałbym wiedzieć w jaki sposób dostał się do rąk Crispiego skradziony mi list. W piśmie oskarżającym stoi: List ten dostał się przypadkowo do rąk moich, od pewnego przyjaciela; — zapytuję więc, czy Crispi liczy pomiędzy swoimi przyjaciółmi złodziei.“ — „Mam tutaj znajomych mi i nieznanomych przyjaciół; list ten dostałem przez jednego z nieznanomych mi przyjaciół moich.“ Ta odpowiedź wywołała powszechny śmiech. Prezydent uważał za rzecz stosowną zamknąć posiedzenie.

Zewnętrzna zgoda pomiędzy członkami rządu hiszpańskiego wprawdzie została przywróconą, lecz trudno wierzyć, żeby takowa długo trwała. Prim zadokumentował przez swój udział w sposób demonstracyjny w uroczystościach republikańskich na cześć bohaterów rewolucji czerwcowej publicznie rozdział z Serraną i innymi konserwatywnymi członkami rządu. Przez to, że Prim, prezes ministerstwa i najwyższy dowódca tak armii lądowej jak i marynarki, wmięszal się w orszak, obchodzący ową uroczystość, i że powitał publicznie sztandary i odznaki republikańskie i to w chwili, w której inni ministrowie obradowali nad tem, czy okrzyk „niech żyje rzeczpospolita“ nie należy uważać za zbrodnię stanu przeciwko nowej konstytucji, rozdarł zasłonę, jaka go maskowała przed jego kolegami. Jeżeli generał ten pomimo to nie tylko w urzędowaniu dotychczasowym pozostaje, ale nawet posiada tyle wpływu, ażeby ministerstwo przeobrażać według prywatnego swego zapatrywania się, to pewnie jest to najlepszą oznaką, iż on jedyny jest panem sytuacji i że w jego jest mocy wykluczyć z rządu Serraną i jego stronników. Republikańskie wprawdzie nie mają do niego wielkiego zaufania i to nie bez słusznego powodu; upatrują oni w nim męża, któryby chętnie chciał najwyższą władzę sobie przywłaszczyć i panować nad Hiszpanią może nawet despotycznie. Z drugiej strony zapatrywania skrajnego stronnictwa demokratycznego więcej dziś znaczą niż początkowo przy rozpoczęciu czynności Korteżów. Dziś stronnictwo republikańskie zorganizowało się systematycznie i każdy rozkaz od naczelników swych pochodzący wypełnia ściśle, a jak się z ostatnich wiadomości przekonać można, czuje się obecnie już tak silnym, że jest gotowe z bronią w rękę w razie potrzeby odeprzeć opór, wymierzony przeciwko jego propagandzie. Przez połączenie się z progresistami, z Primem, któryby jako posąg prawie całą armię ofiarował nowemu temu związkowi, stronnictwo demokratyczne stałoby się wszechwładnym; Prim, jak się to okazuje z jego wystąpienia podczas uroczystości obchodzonych przez republikańców, dąży do podobnego sojuszu, jeżeli mu odpowiednio za to

przrzeczone będzie wynagrodzenie. W tem obecnie spoczywa cały punkt ciężkości i taki rzeczywisty obraz stosunków hiszpańskich.

Kronika.

(Wypadek egzaminu dojrzałości) w c. i k. gimnazjum Franciszka Józefa we Lwowie z końcem roku szkolnego 1869.

Zdawało egzamin abiturjentów 44, między tymi 5 externistów.

Chlubne świadectwo dojrzałości otrzymali: 1. Bogusz Michał, 2. Dreżepolski Alexander, 3. Kadyi Henryk, 4. Krajewski Henryk, 5. Lachowicz Zdzisław, 6. Małachowski Godzimir, 7. Vetulani Roman, 8. Wiktor Artur.

Świadectwo dojrzałości otrzymali: 1. Adamiak Tytus, 2. Aulich Artur, 3. Borzemski Antoni, 4. Danielec Michał, 5. Dzeduszycki Michał, 6. Kaczor Marcin, 7. Knybidowicz Jan, 8. Krzysztofowicz Eugeniusz, 9. Lanckoroński Zbigniew, 10. Laskowski Kazimierz, 11. Lewakowski Maryan, 12. Machnowski Dominik, 13. Makarewicz Michał, 14. Potocki Roman, 15. Ryzak Ksawery, 16. Semkowicz Alexander, 17. Skólimowski Bolesław, 18. Skwarezyński Jan, 19. Sołtyś Stanisław, 20. Stokłosiński Władysław, 21. du Vall Władysław, 22. Wanek Stanisław.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Gwałt publiczny. Dnia 6. b. m. stawali przed sądem (prezyd. radca sądowy p. Mogielnicki, oskarz. zastępcza prokur. p. Dr. Prachtel, obrońca p. Dr. Ruff) Fischel Krapp, 37 l., krawiec, Mier Motio, 36 l., szewc, Mier Maier, 38 l., szewc, Pechmann Mordko, 46 l., szewc, Polak Mojżesz, 27 l., szewc, Schneider Mojżesz Jossel, 68 l., krawiec, Schuster Benjamin, 28 l., szewc. Oskarżenie opiewa: Pewnego wieczora już późno pojawił się w Krystynopolu przed pomieszkaniem Samuela Adlera i jego syna Judy tłum szweców i krawców żydowskich. Napastnicy przypośleli atak do kamienicy, rzucali kamieniami i okna powybijali. Samuel Adler, który na ulicę wybiegł, otrzymał od Fischla Krappa silne uderzenie w lewą rękę, poczem cała zgraja uciekła, z groźbą, że nazajutrz powróci. Rzeczywiście zjawiono się na drugi dzień wieczorem wielu żydowskich krawców i szweców, w kopyta uzbrojonych przed pomieszkaniem Adlera, powybijali resztę całych okien, wyłamali rami i wdarli się przez okno do zamkniętego pomieszkania, wyciągnęli Adlera na ulicę i tak go pobili, że zmysły postradał, a skutkiem czego długo chorował. Powodu tego gwałtu dojść nie można. Z napastników poznano tylko wyż wymienionych, którzy się jednak uprzeżywie wypierają. Sąd skazał najwinniejszego Fischla Krappa na 2 miesiące więzienia z 2razowym postem w każdym tygodniu, zaś Miera Motia i Majera, Polaka i Schustra na 1 miesiąc z postem, Pachmanna zaś i Schneidera nie uznał winnymi. Wszyscy przyjęli wyrok.

Dnia 7. b. m. stawał przed sądem Karol Osikowski, ze Lwowa, 26 l., obrz. rz. k., już 7 razy karany za kradzież. Oskarżenie opiewa:

Pewnemu włościaninowi z Łoziny pod Janowem skradziono we Lwowie wieczorem trzy konie z wozem, zostawione bez dozoru przed karczmą na janowskim przedmieściu, a jeszcze tego samego wieczora przytrzymał policyant na żółkiewskiej ulicy, koło kościoła św. Mikołaja, Osikowskiego z wozem i końmi, i odstawił go do policyi, gdzie Osikowski się przyznał że popełnił kradzież w towarzystwie Jaremka Messyka i braci Amschla i Dawida Hüttlow. Przed sądem jednak cofnął powyższe zeznanie, twierdząc, że spotkał na placu krakowskim nieznanego chłopca, który wziął go ze sobą i zatrzymał się przed kościołem św. Mikołaja, poczem odszedł do karczmy, zostawiając go na wozie, gdzie go policyant przytrzymał. Później znowu utrzymuje, że w skutek wezwania braci Hüttlow chciał przeprowadzić rzeczoną furę za żółkiewską rogatkę.

Sąd (prezyd. radca sądowy p. Boroński, oskarżyciel zastępcza prokuratora p. Zubrzycki, obrońca p. adw. Dr. Holcer) skazał Osikowskiego na 4 lata ciężkiego więzienia z odosobnieniem w każdym miesiącu (wniosek 3 l.).

(Sądy przysięgłych.) W tutejszym sądzie krajowym karnym urządzono temi dniami sądy na posiedzenia sądów przysięgłych. Sądzą niektórzy, że będzie za małą.

— Pierwotnie zwłoki Kazimierza Wgo złożono w modrzewiowej trumnie, nawet żadną nie obitej materyą. Obecnie wypadło postarać się o dzieło sztuki jakiego polskiego Beuentty Celliniego, albo znów w najprostszej złożył je trumnie; gdy grobowiec, sarkofag, jest właściwie najbogatszą trumną królewską. Zrobił więc p. Ziembowski miedzianą trumnę bez ozdób, z sześciu blach złożoną, z krzyżem i napisem na wieku.

Napis jest taki:

CASIMIRI MAGNI OSSA,
INSIGNIA REGIA,
ORNATUSQUE RELIQUIAE,
IN REIFICENDO HOC SEPULCHRO
FELICITER INVENTA,
PIE CONLECTA
A. D. MDCCCLXIX
NONIS JULIIS
HAC ARCA CONDITA
JACENT
R. I. P.

Do układania napisu zasięmano rady Dr. A. Brandowskiego prof. Uniw. Jagiellońskiego; wymiary trumny podał p. Dr. Zebrawski. Zapłacono ze składek. Dno jest podwójne, na spód bowiem zsypane będą prochy dobyte z dna grobu, z pod zwłok.

(Czas.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerweu:

Table with columns for market locations (Tysmienica, Uście Ziel., Bohorodczany, Tlumacz, Solotwina) and various commodities like wheat, rye, and oil.

Lwów, 8. lipca. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 8/8 z 8 z 50 c. do 8 z 75 c., żyto 160 8/8 5 z 30 c. do 5 z 60 c., jęczmień 140 8/8 4 z 40 c. do 4 z 60 c., owies 100 8/8 3 z 30 c. do 3 z 50 c., kukurudza 170 8/8 4 z 50 c. do 4 z 70 c., hreczka 140 8/8 5 z 40 c. do 5 z 60 c., konieczyna 180 8/8 40 z 40 z., rzepak 150 8/8 12 z 50 c. do 13 z., lnianka 150 8/8 9 z 50 c. do 10 z., groch 180 8/8 5 z 50 c. do 6 z., c.; kój 100 8/8 31 z. — c. do 31 z 50 c., potaż drzewny 100 8/8 14 z 50 c. do 15 z 50 c., chmiel 100 8/8 — do — z.; spirytus wiadro 13 z. — c. do 13 z 25 c.

Z powodu spóźnienia się porannego pociągu kolei żelaznej z Krakowa o trzy godziny, nie otrzymaliśmy przy zamknięciu dziennika żadnych gazet.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. lipca. Hotel George: PP. Księstwo Vourenzow Alexander i Marya, z Odesy. — Hr. Pruss Jabłonowski J., z Pacykowa. — Hr. Karnicki F., z Wołezuch. — Hr. Komorowski F., z Łuczyc. — Hr. Koś J., z Łowczyce. — Hr. Michałowski L., z Przemysła. — Gniewosz W., z Kut. — Szeliski K., z Chodaczkowa. — Schröfl J., z Wiednia. Hotel europejski: Bogusz G., z Denysowa. — Koryłyński

T., z Polski. — Papara H., z Zubowmostów. — Körnbach P. z Jass. Hotel Langa: Danin J., c. k. rotm., Tartall M., c. k. rotm., i Littera J., c. k. podpor., z Tarnopola. — Gross K., z Jass. — Hajes M., adw., z Wiednia. Hotel angielski: Hr. Drohojewski J., z Balic. — Br. Kapri M., z Negostina. — Br. Weigl F., c. k. porucznik, z Wiednia. — Hubicki K., z Ozydowa. — Prunkul E., z Suczawy. — Rosenstock S., z Skalatu. — Udrycki A., z Mostów wielkich. Hotel Kuhna: Łękawski A., ze Zloczowa. — Papara J., z Dolnicza.

Wyjechali ze Lwowa:

Dnia 8 lipca. PP.: Rzychowski R., c. k. starosta pow., do Rohatyna. Br. Türke P., do Stryja. — Kochanowski J., do Olaszyn. — Kunaszowski M., do Kolaszówki. — Cywiński I. i Pienicykowski S., do Krakowa. — Rokosowski M., do Berezwic. — Torosiewicz M., do Sasowa. — Hyra G., c. k. porucznik, do Pilzna. — Leiblinger H., do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Table with columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow do 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedaż, Kurs przebiegły, Kurs ostatni (płaca, żądają). Includes entries for bank shares, bonds, and commodities.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns: Dług publiczny (państwa), pien. towar. Includes entries for public debt and government securities.

Table with columns: Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 33 latach po 5%, Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%, Metaliki po 4 1/2%, Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy, Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł. w. a., Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Wskle. (Na 3 miesiące.), Kurs złota, Telegramowany kurs wiedeński.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1538) Concurs-Ausschreibung. No. 127. In Folge Ermächtigung des h. k. k. Oberlandesgerichtes Lemberg vom 16. Juni 1869... (1537) Concurs. No. 30006. Beim Rechnungs-Departement der galizischen Finanz-Landes-Direction ist eine Rechnungs-Offizialenstelle in der IX. Diätenklasse mit dem Gehalte jährlicher 1000 fl. für das Salinenwesen in provisorischer Eigenschaft zu besetzen.

(1536) Concurs-Ausschreibung. No. 632-Pr. Zwei Bezirksgerichts-Kanzlistenstellen mit dem Gehalte jährlicher 600 fl., im Falle der graduellen Vorrückung 500 fl. öst. W. sind bei den Bezirksgerichten zu Sadagóra und Dorna erledigt. (1528) Edikt. L. 32345. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Antoniego Wojciecha dw. im. Batowskiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania p. Franciszka Kozłowskiego z dn. 23. czerwca 1869 do l. 32345 uchwała z dnia 30. czerwca 1869 do l. 32345 ekstensya defaksacyi dóbr Kulikowa na zaaspokojenie sumy 200 duk. z przynal. dozwolona i ta uchwała ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Wolskiemu doręczona została. (1543) Edikt. Nr. 34008. Von dem k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Aufenthalte nach unbekanntem Eisig Beer mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß J. Moritz Diamand gegen denselben sub

praes. 3ten März 1869 Zahl 11287 eine Klage pto. 48 fl. 35 kr. öst. Währ. i. N. G. ausgetragen habe, worüber unterm 10. März l. J. 3. 11287 die Zahlungsaufgabe ergangen ist. Da der Wohnort des Belangten diesem Gerichte unbekannt ist, so wird denselben der Herr Landesadvocat Dr. Zucker mit Substituierung des Herrn Landesadvocaten Dr. Gottlieb auf dessen Gesuche und Kosten zum Curator bestellt, und denselben die obenangeführte Zahlungsaufgabe dieses Gerichtes aufgestellt. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte. Lemberg, am 2. Juli 1869. (1522) Edikt. L. 8957. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Napoleona Schuleca z miejsca pobytu niewiadomego, że w sprawie Franciszka Drozdowskiego przeciw niemu imieniem jego własnym, tudzież jako opiekunowi nieletnich Józefa, Przemysława i Maryanny Szulców o zapłacenie 3000 złp. z przyn. z hipoteki realności pod l. 6-46 Gm. VI. w Krakowie położonej, pod dniem dzisiejszym do l. 8957 celem poręczenia pozwanemu wyroku turtejszo-sądowego z dnia 30. grudnia 1868 l. 20430 i wszelkich możliwych dalszych rezolucyj w tej sprawie na koszt i niebezpieczeństwo pozwanego uszszego p. adwokata Dra. Koreckiego z zastępstwem adwokata p. Dra. Altha kuratorem nieobecnego ustanowił i temuż wyżej wspomniany wyrok doręczył. Kraków, dnia 15. czerwca 1869.

(1561) **E d y k t.** (1)

L. 15984. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem uwiadamia, iż na zaspokojenie pretensyi Agnieszce hr. Poniniskiej przeciw Leonardowi Górskiemu przysądzonej w kwocie 6700 złr. m. k. czyli 7055 zł. w. a. z przynależnościami sprzedaż przymusowa sumy 38500 złr. m. k. na dobrach Sąłowa wisznia na rzecz Leonarda Górskiego dom. 264. p. 149. n. 116. on. intabulowanej, która się w jednym terminie, to jest na dniu 30. sierpnia 1869 o godzinie 10tej przed południem pod następującymi warunkami ułatwionemi odbędzie:

Za cenę wywołania stanowi się wartość nominalna sumy sprzedac się mającej, t. j. 38500 złr. m. k. czyli 40425 zł. w. a.

Każdy kupujący obowiązany jest zaraz przy rozpoczęciu licytacji sproc. wartości nominalnej, to jest kwotę 2021 zł. w. a. jako wadium do rąk komisji licytacyjnej odbywającej, a to albo w gotówce, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności, albo w obligacjach indemnizacyjnych lub też w listach zastawnych galic. instytutu kredytowego, któreto papiery kredytowe podług kursu z dnia, w którym licytacja odbywać się będzie, obliczone zostaną.

Wadium przez najwięcej ofiarującego złożone zatrzymanem i jeżeli w gotówce złożone będzie w cenę kupna wliczonym, innym zaś licytantom zaraz po skończonej licytacji zwróconem zostanie.

Na tymże terminie będzie suma na licytację wystawiona, skoro wartość nominalna nie da się osiągnąć także niżej takowej za jakąkolwiek cenę sprzedana.

Co się tyczy stanu tabularnego odseła się chęć kupienia mających do tabuli krajowej.

O tem zawiadamia się strony i wszystkich wierzycieli hipotecznych wiadomych do rąk własnych, zaś z niejsca pobytu niewiadomych, jako to: Aleksandra hr. Cettnera, Awigłora Chaskla, Leisora Rosenthala, Osera Rabnera, równie też wszystkich tych, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiek bądź przyczyny w należytych czasie doręczoną nie została, lub którzy po dniu 10. września 1859 prawo rzeczowe uzyskali lub jeszcze uzyskują przez kuratora dla nich w osobie adwokata Dra. Hönigsmana z substytucją adwokata Dra. Męcińskiego ustanowionego i przez edykta, tudzież Henrykę Górską jako spadkobierczynię Leonarda Górskiego przez kuratora adwokata Dra. Gregorowicza z substytucją adwokata Dra. Malinowskiego i przez edykta.

Lwów, dnia 1. maja 1869.

(1548) **E d y k t.** (1)

L. 1149. C. k. sąd powiatowy w Bukowsku oznajmia, że celem ściągnięcia przez Małą Fenig wygranej sumy 120 zł. z przynależ. w dalszej drodze egzekucyi wyroku z dnia 20. maja 1868 liczbą 1309 przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. konskr. 49 rep. 33 w Płonny położonej, do dłużnika Stefana Chmy vel Ostafi należącej, a ciała tabularnego niemającej, z gruntu rustykalnego w objętości 9 morgow 758 kw. sążni i budynku mieszkalnego oraz gospodarczego się składającej dozwołoną w tym celu trzy terminy na dzień 20. lipca 1869, dzień 23. sierpnia 1869 i dzień 23. września 1869 o godz. 11. przed południem w sądzie tutejszym wyznaczone zostały, w których realność ta, a to w pierwszych dwóch, za, lub wyżej ceny szacunkowej, w trzecim zaś terminie i niżej takowej sprzedana będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 470 zł. w. a. i każdy kupujący ma 47 zł. w. a. tytułem wadium złożyć.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież czynny opisania i szacunku są w tutejszej registraturze do przejrzania.

Bukowsko, dnia 29. czerwca 1869.

(1558) **E d y k t.** (1)

Nr. 1816. Ces. król. sąd powiatowy w Kutach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w skutek zawezwania c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 3. marca 1869 do L. 1815 i 1816 w sprawie wekslowej Mendla Schaubera przeciw leżącej masie Jakowa Andryjuka w celu zaciągnięcia prawomocnym wyrokiem z dnia 1. maja 1869 L. 6649 i uchwałą z dnia 6. maja 1868 L. 8266 sumy wekslowej 148 złr. 5 kr. wraz z odsetkami po 6% od 2go stycznia 1866, kosztami sądowemi 9 złr. 73 kr., kosztami egzekucyjnymi 5 złr. 38 kr. i 5 złr. 66 kr. przyznanej, tudzież sumy wekslowej w kwocie 153 złr. wraz z odsetkami po 6% od dnia 16. stycznia 1866 i kosztów sądowych 9 złr. 73 kr., kosztami egzekucyjnymi 4 złr. 38 kr. i 5 złr. 66 kr. na mocy wyroku sądu Stanisławowskiego z dnia 1. maja 1867 L. 6642 i odkazu z dnia 6go maja 1868 L. 8263 wygranej, uchwałami c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 3. marca 1869 do L. 1815 i 1816 dozwołona przymusowa publiczna sprzedaż realności rustykalnej pod Nr. 316 w Kobakach położonej, do masy leżącej Jakowa Andryjuka należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w 3ch terminach, a to dnia 15. lipca, dnia 5. sierpnia i dnia 13. sierpnia 1869, każda razą o godzinie 10tej rano w tutejszym sądzie pod następującymi warunkami przedsięwzięta będzie: 1) za cenę wywołania stanowi się suma szacunkowa 925 złr. w. a. — 2) Każdy chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisji licytacyjnej zakład w kwocie 92 złr. 50 kr. w. a., która najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczoną, innym zaś licytującym zwró-

coną zostanie. — 3) W 14 dniach po prawomocności aktu licytacyjnego winien najwięcej ofiarujący złożyć do depozytu sądowego całą cenę kupna z wrachowaniem zakładu w gotówce złożonego, poczem mu realność na własny koszt w fizyczne posiadanie oddaną i dekret własności na jego własny koszt wydanym zostanie — 4. Od dnia, w którym realność kupicielowi w fizyczne posiadanie należy do niego tak opłata wszystkich podatków monarchicznych, jako też ponoszenie wszelkich innych ciężarów z własnością i posiadaniem tej realności połączonych. — 5) Na wypadek niedotrzymania któregokolwiek z powyższych warunków realności bez nowego oszacowania w drodze licytacji w jednym terminie za jakąkolwiek cenę na koszt i niebezpieczeństwo kupiciela sprzedana, on zaś za wszelkie zład wyniki szkody całym swym majątkiem odpowiedzialnym będzie. — 6) Realność w dwóch pierwszych terminach tylko powyżej ceny szacunkowej, lub za takową sprzedaną będzie, sprzedaż poniżej ceny tylko na 3cim terminie nastąpić może. — 7) Sprzedaż dzieje się ryczałtowo, przeto kupiciel nie będzie miał prawa do ewencyi za wszelkie jakiegokolwiek rodzaju braki i uchytki. — 8) Akt oszacowania tej realności w registraturze tutejszego sądu przejrzany lub w odpisie podjęty być może.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty, dnia 8. czerwca 1869.

(1546) **E d i c t.** (1)

Nr. 2864 Vom k. k. Bezirksgericht Biela wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der dem Herrn Dr. Beer wider Johann Pyterko gemäß kaiserlichem Zahlungsauftrag ddo. Teschen 5. Juni 1868 J. 3359 H. zuerkannnten Wechselforderung pr. 200 fl. nebst dem 6% Zinsenrückstande und den zuerkannnten sonstigen Gerichts- und Executionskosten die executive Veräußerung der gegnerischen Realität sub Nr. 122 alt, 59 neu in Bestwinka mit Rücksicht auf den, den Schätzwert übersteigenden Pfandenstand in zwei Terminen am 13. August und 10. September 1869, je desmal um 10 Uhr Vormittags in der h. o. Gerichtskanzlei unter nachstehenden Teilbietungs-Bedingnissen vorgenommen werden wird:

Den Ausrufspreis bildet der gerichtliche Schätzwert der Realität Nr. 59 in Bestwinka im Betrage pr. 3121 fl. 20 kr. öst. W., unter welchem jene Realität an beiden ersten anberaumten Terminen nicht wird hintangegeben werden.

Die obige Realität wird sammt Zugehör nach dem Grundbuche und dem Schätzungsacte ohne Gewährleistung verkauft.

Jeder Kauflustige hat vor der Teilbietung ein Badium von 10% des Ausrufspreises im runden Betrage von 320 fl. öst. W. in Baarem, oder an der Wiener Börse notirten Wertpapieren in k. k. österr. Währung, in österr. Staatsschuldverschreibungen, oder in Pfandbriefen der galizisch-ständischen Creditanstalt sammt Coupons und Talons, u. z. die Wertpapiere nach dem in der letzten Nummer der amtlichen Gazeta Lwowska ersichtlichen letzten Wiener Tagescurse zu Handen der Fictations-Commission zu erlegen. Das Badium des Erstehers wird zurückbehalten, den übrigen Fictanten aber nach der Teilbietung rückgestellt werden.

Der Grundbucheauszug, der Schätzungsact, dann die Teilbietungs-Bedingnisse können bei Gericht in Biela, und der Ausweis der Grundentlastungs-Schuldigkeiten und der Steuern beim k. k. Steueramte in Biela eingesehen werden.

Hievon werden beide Theile, ferner die Hypothekengläubiger, als: die Bielaer k. k. cumulative Waifencassa durch den Curator Herrn Eisenberg in Biela, Marianna Pyterko, Sofie Pyterko, Anna Pyterko in Bestwinka, die minderjährigen Josef und Marianna Pyterko zu Handen deren Vormünder Andreas Firganek und Anton Chrapek in Bestwinka, Herrn Dr. Eisenberg in Biela, Herrn Josef Ellenberger in Mähr. Ostrau, Frau Bertha Windholz in Lipnik, Frau Amalie Freundlich in Komorowice, Herrn Bernhard Windholz in Lipnik, Herrn Wilhelm Merori, Fr. Rosalia Eichstädt, Herrn Josef Iskra in Bielitz, Herrn Josef Stefko in Biela, Frau Susanna Pyterko in Bestwinka, Herrn Mathias Dryksa in Biela, Herrn Johann Spazier in Lipnik, die löbliche k. k. Finanz-Procuratur in Lemberg, die unbekanntenen Gläubiger und diejenigen, welche nach dem 12. December 1868 an die Gewähr gelangen sollten, oder denen aus was immer für einem sonstigen Grunde gegenwärtiger Bescheid nicht rechtzeitig, oder gar nicht zugestellt werden dürfte, zu Handen des hiemit in der Person des Herrn Advocaten Ehrler aufgestellten Curators ad actum verständigt.

Biela, am 27. April 1869.

(1531) **Kundmachung.** (3)

Nr. 25802. Zur Sicherstellung der zur Erhaltung des 6 Meilen langen Strecke der Biela - Przemysl - Lemberger Staatsstrasse im Rzeszower Bezirke nöthigen Deckstoffmaterials für die Jahre 1870, 1871 und 1872 wird hiemit die Offertenverhandlung auf den 22. Juli d. J. bei der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Rzeszów ausgeschrieben.

Das Erforderniß für das Jahr 1870 besteht in 565 Prismsen geschlagelten Stein und 765 Prismsen Fluß-Schotter.

Die diesbezügliche Uebersicht, so wie die sonstigen allgemeinen und speciellen Offertbedingungen find-

nen bei der genannten k. k. Bezirks-Hauptmannschaft eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre vorchriftsmäßig angefertigten mit einem 5%igen der für den Umfang der Lieferung entfallenden Fiscalsumme betragenden Badium belegten Offerten bis längstens 22ten Juli l. J. 12 Uhr Mittags bei der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Rzeszów zu überreichen.

Nachträgliche Angebote und nicht vorchriftsmäßig angefertigte oder nicht mit dem bedungenen Badium versehenen Offerten finden keine Berücksichtigung.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 26. Juni 1869.

Obwieszczenie.

L. 25802. W celu zabezpieczenia dostawy kamiennego materiału potrzebnego do utrzymania sześciomilowej przestrzeni łącznego gościńca Biela, Przemysl, Lwów w powiecie Rzeszowskim na trzyletni przeciąg czasu mianowicie na lata 1870, 1871 1872 odbędzie się na dniu 22. lipca b. r. w starostwie powiatowym w Rzeszowie licytacja za pomocą ofert.

Materiał potrzebny na rok 1870 wynosi 565 przyz. sześciennych kamienia łuczonego i 765 przyz. zwiru.

Odnoszący się do tego przegląd, potem ogólnie jakoteż szczególnie warunki ofertowe, można przeglądać w c. k. starostwie powiatowego w Rzeszowie.

Wzywa się zatem osoby, życzące sobie objąć to przedsiębiorstwo, ażeby swoje oferty złożone według przepisu i opatrzone w sproc. wadium wnieśli najdalej po dzień 22go lipca r. b. do godziny 12tej w południe do rzeszowego starostwa.

Spóźnione oświadczenia jako też oferty nie złożone według przepisu lub nieopatrzone w przypadające wadium, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. czerwca 1869.

(1532) **Kundmachung.** (3)

Nr. 26386. Zur Sicherstellung der Lieferung des Strafenconversations-Deckstoffes im Czortkower Baubezirke für das Jahr 1870 oder eventuell für die Jahre 1870, 1871 und 1872 wird hiemit auf den 27. Juli 1869 die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Für das Jahr 1870 wird ausgedoten die Lieferung in die ganze 17., 18., 19., 20. und 1. und 2. Viertel der 21. Meile der Zloczów - Zaleszczykier Straße mit 1631 Prismen im berechneten Fiscalbetrage von 5783 fl. 50 kr.

Der Unternehmer der dreijährigen Lieferung übernimmt überdies für die Jahre 1871 und 1872 auch die Beistellung des Deckstoffes in das 3. und 4. Viertel der 15. und und die ganze 16. Meile mit 544 Prismen im Fiscalbetrage von . . . 3123 fl. 32 kr. österr. Währ.

Die allgemeinen und besonderen Bedingungen, unter welchen die Deckstoffbeistellung für die Reichsstrassen hintangegeben wird, dann die diesbezügliche Uebersicht über den zu liefernden Deckstoff können bei der Czortkower k. k. Bezirkshauptmannschaft eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre mit dem 5% Badium belegten vorchriftsmäßig versehenen Offerten bis längstens 12 Uhr Mittags am 27. Juli 1869 beim Herrn k. k. Bezirkshauptmann in Czortków zu überreichen.

Auf nicht vorchriftsmäßig befaßte oder nicht rechtzeitig eintreffende Offerten wird keine Rücksicht genommen.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 27. Juni 1869.

Obwieszczenie.

L. 26386. Dla zabezpieczenia dostawy materiału do pokrywania zachowawczego gościńca rządowego w obrębie budowniczym Czortkowskim na rok 1870 albo też ewentualnie na lata 1870, 1871 i 1872 rozpisuje się niniejszem na 27. lipca 1869 licytacja zapomocą ofert.

Przypadająca do zabezpieczenia na rok 1870 dostawa materiału całej 17., 18., 19., 20. i 1. i 2. ćwierci 21. mili drogi Zloczowski - Zaleszczyckiej wynosi 1631 przyz. w cenie fiskalnej na 5783 zł. 50 kr. wal. austr. obrachowanych.

Przedsiębiorca dostawy na trzyletni przeciąg czasu obowiązany jest także objąć dostawę na lata 1871 i 1872 na teje drodze w 3. i 4. ćwierci 15tej i całej 16tej mili wynoszącą 544 przyz. w cenie fiskalnej 3123 zł. 32 kr. wal. austr.

Ogólne i szczególne postanowienia i warunki, pod jakimi się wypuszcza przedsiębiorcom dostawę materiału do pokrywania gościńców rządowych, jakoteż odnoszący się do tego przegląd dostawie się mającego materiału można przeglądać w c. k. starostwie powiatowym w Czortkowie.

Osoby, życzące sobie objąć to przedsiębiorstwo, wzywa się, ażeby swoje oferty złożone podług przepisu i opatrzone w 5procentowe wadium wnieśli najdalej do 12tej godziny w południe na dniu 27. lipca 1869 do pana c. k. starosty powiatowego w Czortkowie.

Oferty nie złożone podług przepisu lub nie podane w swoim czasie nie będą wcale uwzględnione.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. czerwca 1869.

(1481) **E d y k t.** (3)

Nro. 10101. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadomiam niniejszym edyktem p. Ignacego Brücka lub w razie śmierci tegoż niewiadomych jego spadkobierców, że przeciw nim p. Jan Kasprzykiewicz jako ojciec i opiekun małoletnich spadkobierców p. s. p. Maryannie z Riedlów Kasprzykiewiczowej mianowicie: Bronisławy, Marianny i Apolonii Kasprzykiewiczów pod dniem 5. czerwca 1869, do l. 10101 wniósł pozew, o uznanie że prawa Ignacego Brücka i obowiązki Maryanny Riedel z kontraktu z dnia 8. sierpnia 1856 wynikłe, w stanie biernym w poz. 29 on. połowy realności pod l. 88 i 89, Gm. I. w Krakowie zaindebitalowane w skutek dopełnienia kontraktu zgasły, i że te prawa i obowiązki wyextabulowane być mają, i w załatwieniu tegoż pozwu termin do rozprawy na dzień 21. lipca 1869, o godzinie 10. z rana wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadomym, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Jakubowskiego kuratorem nieobecnym ustanowił, z którym spór wytoczony według

ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanych, aby w wyżej oznaczonym czasie sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu doniesli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 14. czerwca 1869.

(1508) **E d y k t.** (3)

Nr. 1868. C. k. sąd w Sokalu podaje do powszechnej wiadomości, że po zmarłym w Poturzycy dnia 26. listopada 1864 r. bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia rolnika Stefanie Nowosad jako ustawiczny spadkobiercy tegoż synowie Jacko, Łuc i Hrycia Nowosad pozostali. Gdy sądowi miejsce pobytu Hrycia Nowosada nie jest wiadome, wzywa się go niniejszem, by w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu w sądzie tutejszym się

zgłosił, i do spadku po swym ojcu Stefanie Nowosad tem pewniej się oświadczył, ile że w przeciwnym razie pertraktacya z wiadomymi spadkobiercami i z Andruchem Meketinkem z Poturzycy, ustanowionym kuratorem dla Hrycia Nowosada, przeprowadzona zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Sokal, dnia 23. czerwca 1869.

(1507) **E d y k t.** (3)

Nr. 1287. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Roźniatowie zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomą panią Ludwikę z Rudnickich Heilmann i panią Franciszkę Rudnicką, że spadek po ich w Dubie na dniu 20. maja 1851 beztestamentalnie i bezpotomnie zmarłej siostrze Leokady Rudnickiej wykazanemu cesyonaryuszowi ich panu Zenonowi Słoneckiemu dekretem dziedzictwa równocześnie wydanym przyznany i że im na kuratora pan Józef Markowski, rzadca dóbr ustanowiony został, od którego dotyczące zawiadomienia odebrać mogą.

Od c. k. sądu powiatowego.
Roźniatów, dnia 15. maja 1869.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzywil. galic. kolej Karola Ludwika.

(1541) **Obwieszczenie.** (2)

Czwarte wylosowanie obligów pierwszorzędnych.

Przy odbytem na dniu dzisiejszym w przytomności dwóch c. k. notaryuszów 4tem wylosowaniu obligów pierwszorzędnych c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika wyciągnięte zostały następujące numery:

168	5028	10051	13378	18158	21992	27137	31891	35708	39783	44857
383	5608	10436	13581	18323	22021	27280	31949	35721	40176	45154
584	5630	10460	13729	18687	22043	27534	32048	35745	40515	45314
712	5632	10487	13940	18922	22385	27746	32421	35958	40586	45391
854	5796	10548	14141	19013	22634	27943	32461	35976	40730	45486
1210	5854	10602	14430	19230	22957	28213	32538	36387	40997	45763
2138	6180	10635	14785	19232	23320	28404	32714	36473	41161	45824
2511	6434	10727	14966	19335	23725	28491	32834	36720	41173	46007
2565	6524	10788	15024	19443	23800	28593	32837	36860	41465	46008
2647	6581	10871	15090	19588	24062	29125	32926	37456	41569	46057
2946	6620	11368	15193	19856	24070	29148	33185	37599	42619	46208
2994	6795	11383	15204	19941	24396	29234	33289	37818	42654	47121
3021	7216	11493	15329	19944	24409	29403	33602	38288	43177	47447
3238	7293	11624	16309	20044	24867	29903	33741	38523	43460	47511
3244	7427	11855	16629	20153	25057	30204	33956	38540	43691	47608
3492	7734	11858	16701	20428	25058	30212	34215	38595	43740	47650
3669	7775	11893	16801	20497	25085	30221	34339	38740	43787	47656
3742	8045	11972	16952	20528	25659	30535	34491	39036	44043	47916
3930	8104	12140	17058	20702	25818	30617	34644	39063	44085	47918
4400	8769	12430	17207	20817	26026	30634	34653	39234	44100	48024
4473	9587	12441	17355	20986	26103	30672	34809	39330	44250	48091
4477	9684	12626	17661	21109	26281	30745	34869	39336	44439	48242
4507	9686	12902	17704	21215	26295	31452	35219	39356	44639	49221
4878	9754	12936	17860	21439	26922	31573	35415	39596	44734	49339
4972	9944	13092	17991	21576	27078	31858	35618	39626	44741	49383
									44847	49646

razem 277 sztuk.

Splata wylosowanych tych obligów pierwszorzędnych nastąpi w sześć miesięcy po ciągnięciu, t. j. dnia 2. stycznia 1870 r. rzeczywistą monetą srebrną w kasach i agencjach trudniących się wypłatą kuponów.

Z dniem 2. stycznia 1870 ustaje wszelkie dalsze uprocentowanie obligów wylosowanych, dlatego też podając obligi do spłaty, zwrócić należy wszystkie aż po ten dzień jeszcze niezapadłe, do takowych należące kupony wraz z talonem, inaczej wartość odciętych kuponów od kapitału spłacić się mającego potrąconą zostanie.

Następujące przy 1., 2. i 3 losowaniu w roku 1866, 1867 i 1868 wyciągnięte zapisy pierwszorzędne dotąd jeszcze nie są spłacone, mianowicie:

Z roku 1866:

3665, 3863, 16097, 17984, 19984, 21606, 23705, 26398, 26609, 27389, 29643, 34151, 36878, 45288, 47201.

Z roku 1867:

527, 2465, 3759, 3805, 4349, 4875, 4992, 8324, 8432, 10815, 10927, 12798, 13314, 15317, 15434, 17136, 17349, 20808, 24236, 25691, 26070, 26170, 32737, 32971, 33646, 35407, 35426, 37034, 37831, 38779, 39740, 40028, 42004, 42633, 43738, 43994, 44689, 45929, 49589, 49947.

Z roku 1868:

2394, 3113, 3987, 6625, 6764, 8130, 8996, 9226, 9287, 9339, 9989, 10043, 10678, 10690, 10876, 11002, 11527, 11619, 12075, 12707, 13310, 13312, 13396, 14093, 14135, 14195, 15277, 15334, 16100, 16147, 17185, 17215, 18294, 18624, 18650, 19008, 19037, 20927, 22297, 22327, 22631, 23570, 24472, 24838, 25264, 26090, 26094, 26313, 26331, 27957, 28068, 29322, 31231, 33047, 33260, 33323, 33363, 33638, 34101, 35129, 35191, 35293, 37243, 37596, 37675, 37761, 38114, 39029, 39112, 39226, 40003, 40494, 41222, 42308, 42356, 42520, 42528, 45664, 45759, 46017, 46106, 46220, 46287, 46452, 47286, 48467.

Wiedeń, dnia 1. lipca 1869.

Rada zawiadowcza.

C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Ósme wylosowanie Akcji.

Przy odbytem, wedle notaryalnego protokołu z dnia dzisiejszego, 8mem wylosowaniu akcyi c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika, wyciągnięte zostały niżej oznaczone 88 sztuk akcyj, mianowicie:

262	7531	17036	33652	49899	63796	77176	89554
866	7768	18469	34737	54391	65087	78306	90469
1848	7778	18701	40567	54621	66647	79624	94957
4428	8290	20115	41722	55544	68371	81456	95632
4458	13286	20460	42057	57728	71980	81578	95883
4812	13394	22538	43030	58420	72248	81905	96229
5220	13479	24146	44118	58890	73431	83703	96547
5596	13947	24702	46760	60611	74082	85982	97654
6690	14325	25268	48315	61196	74867	88911	97782
6694	15095	26293	48811	62146	76307	89097	98950
6997	16530	28005	49533	62544	77043	89517	99673

razem wzięwszy: 88 sztuk.

Posiadacze rzeczonych 88 sztuk akcyi otrzymają w gotówce począwszy od dnia 2. stycznia 1869 r. kapitał na wylosowane akcyje rzeczywicie wpłacony wraz z zapadłymi po dzień 31. grudnia 1869 procentami a ustanowionymi dywidendami, którychby dotąd jeszcze nie podniesiono, pierwotnie ich akcyje wymienione zostano w myśl §. 51 statutów, na osobne, na okaziciela brzmiące okazy użytkowania.

Z dniem 2. stycznia 1870 ustaje wszelkie dalsze uprocentowanie akcyj wylosowanych, dla tego też podając akcyję taką do spłaty i podnosząc okaz użytkowania, wszystkie aż do onegoż dnia jeszcze nie zapadłe do niej należące kupony wraz z talonem zwrócić należy, inaczej wartość odciętych kuponów od kapitału spłacić się mającego, potrąconą będzie.

Posiadaczom okazów użytkowania przysługują — wyjąwszy 5procentowej prowizji od kapitału akcyjnego, która im się od dnia 1go stycznia 1870 roku więcej nie należy — równe prawa, tak jak posiadaczom akcyj nieumorzonych.

Za następujące, przy 3., 4., 5., 6. i 7. losowaniu w roku 1864, 1865, 1866, 1867 i 1868 wyciągnięte akcyje, nie podniesiono dotychczas okazów użytkowania, mianowicie:

Z roku 1864:

Nr. 69485.

Z roku 1865:

Nr. 69488, 97116.

Z roku 1866:

Nr. 15643, 44402.

Z roku 1867:

Nr. 5744, 10084, 12103, 21340, 22921, 32936, 33547, 34565, 42578, 43846, 47047, 55854, 71771, 76826, 79730, 94566, 95861, 98686.

Z roku 1868:

Nr. 3289, 4092, 4525, 11824, 15885, 16115, 18707, 18772, 19328, 21266, 23280, 23736, 26125, 27970, 28949, 29599, 42784, 43177, 43319, 47526, 47812, 48775, 56549, 57142, 58447, 59353, 60324, 60826, 62604, 64972, 66320, 74244, 78366, 78863, 85644, 85823, 87966, 89277, 95658, 97162, 97218.

Wiedeń, dnia 1. lipca 1869.

(1542—2)

Rada zawiadowcza.